

Nagyatád, 1909. július 30. – Budapest, 1970. szeptember 21.

Értelmiségi családban született, apja ügyvéd, középirtokos, 1935 és 1939 között a Független Kisgazdapárt országgyűlési képviselője. A középiskola elvégzése után beiratkozott a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára. Férje halála után tovább folytatta egyetemét, de Magyarország hadba lépése miatt ismét meg kellett szakítania a tanulmányait. Birtokán gazdálkodott. A második világháború alatt Nagyatádon a lakosság érdekében megalakította a Magyar Segélybizottságot. Tagja volt a Honszeretet Egyesület – a Magyar Testvéri Közösség fajvédő, német- és szovjetellenes titkos szervezet fedőszerve – országos választmányának. 1944 elejétől kapcsolatban állt Tildy Zoltánnal. Részt vett az ellenállási mozgalomban. 1945 belépett a Független Kisgazdapártba, s még ez év őszén a párt nőszervezete egyik vezetőjévé választották. 1945. november 4-én a somogyi választókerületben pótképviselő lett, 1946. december 17-én bekerült a Nemzetgyűlésbe. 1946. szeptember 7-étől az FKGP Országos Intézőbizottságának és Politikai Bizottságának a tagja. Ez év decemberében lemondott a nőszervezet vezetéséről. 1947 nyarán tagja volt a párt központi választási bizottságának. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon újra pótképviselő lett. Az FKGP 1947. szeptember 12-i nagyválasztmányi ülésén ismét bekerült a politikai bizottságba, de három hónap múlva, december közepén lemondott. A politikától való visszavonulása után folytatta a gazdálkodást, de amikor a téesz a nagyatádi határban lévő földjét betáblázta, felköltözött a fővárosba. 1949-ben a Fővárosi Bíróság izgatás címén egy hónap fogházra és egy év politikai jogvesztésre ítélte, de a büntetését háromévi próbaidőre felfüggesztették. Az 1960-as években segéd munkásként dolgozott a Villamoserőmű-tervező és -szerelő Vállalatnál.